

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Cdo/206/2016
Identifikačné číslo spisu:	1211202794
Dátum vydania rozhodnutia:	22.03.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Alena Svetlovská
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:1211202794.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu T., bývajúceho v X., proti žalovanému Y., bývajúcemu v X., zastúpeného advokátskou kanceláriou Mojžiš a partneri, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Sasinkova 10, o zaplatenie 33 194,- eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 51 C 253/2012, o dovolaní žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 31. marca 2015 sp. zn. 4 Co 61/2015, takto

rozhodol:

Dovolanie odmieta.

Žalobca má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava II (ďalej len „prvoinštančný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) uznesením z 3. decembra 2014 č. k. 51 C 253/2012-195 pripustil vstup T., bývajúceho v X., ako žalobcu do konania vedeného na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 51 C 253/2012, namiesto pôvodného žalobcu P., bývajúceho v L.. Svoje rozhodnutie odôvodnil právne ust. § 90, § 92 ods. 2 a 3 O.s.p. a vecne tým, že pôvodný žalobca Zmluvou o bezodplatnom postúpení pohľadávky z 15. septembra 2014 postúpil svoju pohľadávku i s príslušenstvom na Miroslava Palkoviča.

2. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (ďalej len „odvolací súd“) uznesením z 31. marca 2015 sp. zn. 4 Co 61/2015 odvolanie žalovaného odmietol. Uviedol, že proti uzneseniu o zámene účastníka do konania je odvolanie zásadne prípustné (§ 202 ods. 3 O.s.p.), avšak môže ho podať iba žalobca, ak návrh na pristúpenie nepodal, resp. žalobca, ktorý so zámenou nesúhlasil a súd ju pripustil. Žalovaný právo podať odvolanie nemá. Z uvedených dôvodov dovolanie žalovaného podľa § 218 ods. 1 písm. b/ O.s.p. odmietol, považujúc ho za subjekt, ktorý na podanie odvolania nie je oprávnený.

3. Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podal dovolanie žalovaný. Žiadal, aby dovolací súd uznesenie odvolacieho súdu i uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Namietal, že konanie pred odvolacím súdom je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne

rozhodnutie vo veci a rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci podľa § 241 ods. 2 písm. b/ a c/ O.s.p.

4. Dňa 1. júla 2016 nadobudol účinnosť Civilný sporový poriadok (zákon č. 160/2015 Z.z., ďalej len „C.s.p.“). Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“), prístupujúci k rozhodovaniu v tejto veci po 1. júli 2016, postupoval na základe úpravy z prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 C.s.p. (podľa ktorého, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti) už podľa tohto zákona. Keďže však dovolanie bolo podané ešte pred 1. júlom 2016, podmienky jeho prípustnosti (vrátane podmienky, či bolo podané včas) bolo nutné posúdiť podľa právneho stavu existujúceho v čase podania dovolania, teda podľa príslušných ustanovení zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „O.s.p.“). Dôvodom pre takýto postup je nevyhnutnosť rešpektovania základných princípov C.s.p. o spravodlivosti ochrany porušených práv a právom chránených záujmov tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty, vrátane naplnenia legitímnych očakávaní účastníkov dovolacieho konania, ktoré začalo, avšak neskončilo za účinnosti skoršej úpravy procesného práva (Čl. 2 ods. 1 a 2 C.s.p.), ako aj o potrebe ústavne konformného i eurokonformného výkladu noriem vnútroštátneho práva (Čl. 3 ods. 1 C.s.p.).

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací [§ 35 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „C.s.p.“)] pred tým, než by pristúpil k posúdeniu opodstatnenosti dovolania a než by sa napadnutým rozhodnutím zaoberal z hľadiska jeho vecnej správnosti, skúmal najskôr, či dovolanie bolo podané v zákonom určenej lehote, pričom dospel k záveru, že dovolanie žalovaného bolo podané oneskorene.

6. Podľa § 240 ods. 1 O.s.p. účastník môže podať dovolanie do jedného mesiaca od právoplatnosti rozhodnutia odvolacieho súdu na súde, ktorý rozhodoval v prvom stupni. Ak odvolací súd vydal opravné uznesenie, plynie táto lehota od doručenia opravného uznesenia.

7. Podľa § 240 ods. 2 O.s.p. zmeškanie lehoty uvedenej v odseku 1 nemožno odpustiť. Lehota je však zachovaná, ak sa dovolanie podá v lehote na odvolacom alebo dovolacom súde.

8. Podľa § 57 ods. 1 O.s.p. do plynutia lehoty sa nezapočítava deň, keď došlo k skutočnosti určujúcej začiatok lehoty.

9. Podľa § 57 ods. 2 O.s.p. lehoty určené podľa týždňov, mesiacov alebo rokov končia sa uplynutím toho dňa, ktorý sa svojím označením zhoduje s dňom, keď došlo k skutočnosti určujúcej začiatok lehoty, a ak ho v mesiaci niet, posledným dňom mesiaca. Ak koniec lehoty pripadne na sobotu, nedeľu alebo sviatok, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň.

10. Podľa § 57 ods. 3 O.s.p. lehota je zachovaná, ak sa posledný deň lehoty urobí úkon na súde alebo podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť.

11. V preskúmvanej veci je z obsahu súdneho spisu zrejmé, že dovolaním napadnuté rozhodnutie, t. j. uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 31. marca 2015 sp. zn. 4 Co 61/2015, nadobudlo právoplatnosť 11. júna 2015 (žalobcovi bolo rozhodnutie doručené 11. júna 2015, právnemu zástupcovi žalovaného bolo doručené 15. mája 2015 a P. 28. mája 2015). Uvedeným dňom začala plynúť jednomesačná lehota stanovená zákonom na podanie dovolania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) a uplynula dňa 11. júla 2015, ktorý pripadol na sobotu, a preto s poukazom na ustanovenie § 57 ods. 2 O.s.p. posledným dňom lehoty na podanie dovolania bol najbližší nasledujúci pracovný deň, t. j. 13. júl 2015. Dovolanie žalovaného však bolo osobne doručené súdu prvej inštancie až 10. júna 2016, teda zjavne po uplynutí zákonom stanovenej jednomesačnej lehoty.

12. So zreteľom na uvedené dovolací súd dovolanie žalovaného podľa § 447 písm. a/ C.s.p. odmietol ako oneskorene podané. Pritom, riadiac sa právnou úpravou dovolacieho konania, nezaoberal sa vecnou

správnosťou napadnutého rozhodnutia.

13. Nad rámec prieskumu dovolacieho konania, dovolací súd považuje za potrebné na tomto mieste zdôrazniť, že žalovaný už 12. júna 2015 podal dovolanie voči uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 31. marca 2015 sp. zn. 4 Co 61/2015, ktoré dovolací súd odmietol uznesením z 26. apríla 2016 sp. zn. 4 Cdo 407/2015. Predmetné uznesenie dovolacieho súdu bolo právnomu zástupcovi žalovaného doručené 9. mája 2016 (por. doručenky pripojené na č.l. 248), t. j. žalovaný dovolaním z 10. júna 2016 podal dovolanie voči tomu istému uzneseniu odvolacieho súdu opakovane, hoci z iných dôvodov.

14. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C.s.p.). O výške náhrady trov dovolacieho konania žalobcu rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

15. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.